

— naruszenie, w odniesieniu do systemu premii do tytoniu, art. 9 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (Dz.U. L 215, z dnia 30.07.1992, str. 70), jak również art. 11 i 12 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz.U. L 358, z dnia 11.12.1998, str. 17).

- brak zgodności z pismem kończącym postępowanie przeciwko Syndial S.p.A. (zwanej dalej „Syndial”) — przedsiębiorstwu odpowiedzialnemu aż do dnia 1 stycznia 2002 r. za działalność w zakresie CR oraz naruszenie prawa do obrony,
- naruszenie art. 81 WE oraz brak uzasadnienia w odniesieniu do błędnego przypisania Polimeri Europa odpowiedzialności za zdarzenia w okresie, gdy nie ona, ale inne przedsiębiorstwo zarządzało działalnością w zakresie CR,
- niedostateczne i sprzeczne uzasadnienie, brak postępowania wyjaśniającego oraz naruszenie art. 81 WE w odniesieniu do oceny okoliczności faktycznych i dowodów,
- niedostateczne i sprzeczne uzasadnienie decyzji, brak postępowania wyjaśniającego oraz naruszenie art. 81 WE w odniesieniu do oceny naruszenia jako jednolitego i ciągłego,
- błędne — w świetle dostępnych dowodów — obliczenie czasu trwania naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2008 r. — Polimeri Europa i Eni przeciwko Komisji

(Sprawa T-103/08)

(2008/C 92/88)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Włochy), Eni SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, V. Ruotolo, V. Larocca i D. Durante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości lub w części, w szczególności w zakresie w jakim dotyczy skarżących, ze wszelkimi tego konsekwencjami w odniesieniu do wysokości grzywny,
- tytułem żądania ewentualnego uchylenie lub obniżenie kwoty grzywny,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji C(2007) 5910 wersja ostateczna z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie COMP/F/38.629 — kauczuk chloroprenowy („CR”) (zwanej dalej „decyzją”) Komisja uznała, że Polimeri Europa i Eni są solidarnie odpowiedzialne, wspólnie z innymi przedsiębiorstwami, za naruszenie art. 81 WE, ponieważ (i) uzgodniły podział i stabilizację rynków, udziałów w rynku i w sprzedaży, (ii) ustaliły i podniosły ceny kauczuku chloroprenowego, a także określiły ceny minimalne, (iii) dokonały podziału klientów i (iv) wymieniły się poufnymi informacjami handlowymi.

Na poparcie niniejszej skargi Polimeri Europa i Eni wskazują, że decyzja jest niezgodna z prawem ze względu na:

- naruszenie art. 81 WE oraz brak uzasadnienia w odniesieniu do błędnego przypisania Eni odpowiedzialności za działania spółki zależnej. Skarżące podnoszą w tym względzie, że nie można wykazać odpowiedzialności spółki dominującej jedynie na podstawie tego, iż posiada ona 100 % kapitału, a ponadto że pozwana nie dokonała prawidłowej oceny materiału dowodowego, który wskazywał na rzeczywistą niezależność spółki zależnej od spółki dominującej,

Skarżące podnoszą dalej, że grzywna nałożona na nie jest niezgodna z prawem, ponieważ narusza art. 81 WE, art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003, a także wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien.

Skarżące podnoszą w tym zakresie zarówno naruszenie zasady proporcjonalności ze względu na podwyższenie wysokości grzywny zastosowane z tytułu powrotu do naruszenia oraz celem odstraszenia, jak i niedostateczne uzasadnienie odmowy uwzględnienia okoliczności łagodzących dotyczących biernej i nieznacznej roli w naruszeniu, ograniczonego udziału w niezgodnym z prawem działaniu, zaprzestania tego udziału oraz niewykonania porozumień. Polimeri Europa i Eni podnoszą też fakt nieuwzględnienia współpracy ze strony Syndial i Polimeri Europa w celu obniżenia wysokości grzywny zgodnie ze wspomnianymi wytycznymi.

Skarżące podnoszą wreszcie naruszenie art. 81 WE oraz komunikatu Komisji dotyczącego nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych w związku z tym, że Komisja dokonała błędnej oceny wartości materiału dowodowego dostarczonego przez Syndial i Polimeri Europa oraz odmówiła obniżenia wysokości grzywny na podstawie wspomnianego komunikatu.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 lutego 2008 r. — Nomura Principal Investment et Nomura przeciwko Komisji

(Sprawa T-430/04) ⁽¹⁾

(2008/C 92/89)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 5.2.2005.